

nuværende Uddannelse for at være gammeldags. Vi kunne ikke uddanne brugelige Reserveløjtnanter paa den Maade, hvorpaa Uddannelsen nu sker. Jeg tror, at det vilde være heldigere, som jeg tidligere har udtalt, om man uddannede et større Antal Kadetter paa Søofficersskolen og lod dem, der ved Afgangen ikke kunde komme ind i Hærens faste Rammer, blive Reserveløjtnanter; man vilde saa faa færre, men bedre Reserveløjtnanter, som man kunde gøre Regning paa at bruge under virkelige Krigsforhold. Jeg haaber, at den højtærede Minister ved Drøftelsen af Sagen i Udvalget vil tage dette Spørgsmaal med op. Den højtærede Minister har tydelig paavist, at denne Ordning umulig kan gennemføres uden at koste mere; thi der kræves jo et større Personal, og man kan jo ikke gaa til en Nedsættelse af de nuværende Lønninger. Det er jo paavist, at en Løjtnant ikke er saa godt stillet som en Haandværkssvend her i Kjøbenhavn med Hensyn til Lønning.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen) har udtalt, at vi skulde stræbe efter at faa Torpedojagere indførte i vor Flaade. Det er dog ikke alle, der ville være enige med det ærede Medlem i denne Betragtning. Jeg skal tillade mig at anføre en Udtalelse af et Prisskrift, der i Aar er udkommet i Amerika. Opgaven gik ud paa en Besvarelse af Spørgsmaalet om Torpedobaadens Nytte. Det hedder deri:

„Det er bekendt, at Torpedobaaden er den svage Sømagts Vaaben. En Magt, der er stærk ved Antallet af Kampskibe, vil kunne sende en overlegen Styrke mod en svagere Fjendes Skibe, og for en saadan Magt ere Torpedobaade ingen bydende Nødvendighed. Paa den anden Side finder den svagere Magt sin Styrke i disse. De svage behøve Torpedobaade, den stærke (Angriberen) Torpedobaadsjagere. Torpedobaaden er et Vaaben af den største Værdi for en Magt, der ved egen Kyst angribes af en overlegen Styrke“.

Efter denne Udtalelse kan man ikke gaa ud fra, at den svagere Sømagt har Brug for Torpedobaadsjagere, men derimod vel for Torpedobaade, med hvilke vi kunne gøre Udfald mod de fjendtlige Kampskibe.

Jungersen: Jeg havde ikke tænkt, at jeg skulde faa Anledning til at tage Ordet i Dag ved 1ste Behandling af denne Sag. Det forekommer mig, at der har været Lejlighed til at udtale sig om dette For-

slag saa tit og saa ofte, at der ikke egentlig kunde være skellig Grund til en Gentagelse af de Diskussioner, der have været førte, men adskillige Udtalelser, bl. a. af den ærede Marineminister og nu særlig af det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle), tvinge mig til at tage Ordet. Jeg undrer mig saa meget mere over, at det ærede Medlem for Tisted kan fremkomme med Udtalelser som dem, han er kommen med, som han har været Medlem af det Udvalg, der har behandlet Søværnsloven i de sidste Aar; og altsaa fuldt ud ved, hvorledes Flertallets Stilling er, ja endogsaa har stillet sig paa Udvalgsflertallets Standpunkt ved at underskrive den foreløbige Betænkning af forrige Aar. Det ærede Medlem sagde, at vi ikke engang havde anvist, hvilken Ordning vi vilde, der skulde finde Sted for Søværnet. Jo, det have vi, vi have stillet et Hovedændringsforslag, og dette Hovedændringsforslag er dette, at vi have sagt til Ministeren: udarbejd os et Forslag, inden for den Sum, vi nu give ud til Søværnets Ordning som finansiel Grænse, saa skal Forslaget blive behandlet med Velvilje. Men Udvalget har været klar over, at dersom det skulde gribe ind og foretage Nedsættelser, der svare til 2—3—400,000 Kr, vilde det ikke kunne gøre dette uden at forstyrre hele Harmonien i Forslaget, forstyrre hele Bygningen. Noget saadant evner et Udvalg ikke, og derfor sige vi til Administrationen: Skaf os et Forslag inden for denne Sum, thi det kan ikke hjælpe, at den ærede Minister krymper sig og vedblivende erklærer, at han ikke kan nøjes med dette Personal til det Materiel, vi have. Muligvis have vi for meget Materiel, muligvis, at det er paa dette Punkt, at der kan være Tale om nogen Nedsættelse, maaske det er paa disse Summer, der staa paa Finansloven, at Nedsættelsen bør finde Sted. I og for sig er det Statskassen finansielt ligegyldigt, hvor Pengene spares, enten paa de Summer, der staa paa Finansloven, eller paa Søværnsloven. Vi have jo en Nybygningskonto paa Finansloven af 1,200,000 Kr. Den fremskaffer jo her et Materiel, der over for Personellet er meget for stort. (Modsigelse af *Marineministeren*). Ja, det siger jo den højtærede Marineminister, idet han ikke kan faa dette Materiel besat med det Personal, vi have efter den nuværende Søværnslov. Selvfølgelig er det den letteste Sag af Verden at komme til at indskrænke Bygningen af Skibe noget, saaledes at vort Materiel ikke udvides mere end i For-